

השתפות המצלחת

פעם הגיע אל לשכתו של הרב איש עשיר מחוץ לארץ, שעקב עסקיו שקע בחובות כבדים. הוא עמד על סף פשיטת רגל.

קולו היה נמוך כשבקש: "כבוד הרב, אני זקוק לברכה. אם לא יקרה נס, אהפך לעני מרוד".

"כמה שנים עסקיך כיום?" שאל הרב. "כמעט כלום", השיב העשיר בבושה, "אף אחד לא יהיה מוכן לקנות עסקים כושלים". "האם תהיה מוכן להכניס אותי שתף בעסקיך?" שאל הרב בשנית. "כמובן", הוארו פניו של העשיר. "אם כן, הבה ונקרא לעורך דין, ונחתם חוזה שתפות בינינו", הציע הרב.

"אין צורך, כבוד הרב. אני איש עסקים, ומלה שלי זו מלה!" הצהיר העשיר חגיגית. הרב חיה, לחץ את ידו ואמר: "ובכן, ראשית לכל, אבקש, כשתף, שהעסקים שלנו יהיו סגורים בשבת".

פניו של העשיר התקדרו. "אי אפשר, כבוד הרב, בחוץ לארץ כל העסקים פתוחים בשבת. אם אסגר את העסקים בשבת, אשקע בחובות כבדים יותר".

"אבל אם אנחנו שתפים, ומלה זו מלה, עליך לעמוד בך!" השיב הרב, והעשיר, שחשש לאבד את שתפותו של הרב, הבטיח לקיים זאת.

הרב ברה את העשיר בברכה והצלחה, והעשיר נפרד לשלום מהרב ונס חזרה לביתו שבחוץ לארץ. כעבר תקופה שב לארץ, מהר ללשכתו של הרב ופניו צוהלות. "כבוד הרב", בשר, "עמדתי בהבטחתי, סגרתי את העסקים שלנו בשבת, וברוך ה', בארח נס, החזרתי את כל החובות וחזרתי למעמדי ולעשרי".

הרב האיר לו פנים. "ברוך ה', בזכות השבת. המשך כן". אולם לפתע שלף העשיר המחאה מכבדת מכיסו, הגיש אותה לרב ואמר: "כבוד הרב, זה החלק של הרב ברוחים. הלא אנחנו שתפים".

הרב התבונן בהמחאה, הרהר למשך רגע ושנים, ואחר כך אמר: "לך לחנות הספרים בשכונת גאולה, ורכש את כל ספרי הצדיקים עבור ילדיך. אחר כך, לך לחנות הסמוכה, ורכש פמוטות של כסף לשבת עבור אשתך".

"אבל, הרב", נסה העשיר למחות, "זה הכסף של הרב, לא שלי".

"נכון", אמר הרב, "זה הכסף שלי, וזה מה שאני רוצה שתעשה בו!"...

לעשיר לא הייתה ברירה, והוא עשה כדברי הרב. וכן הפך הרב את ביתו לבית יהודי קשר וטהור.